

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 595/2021-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej spoločnosťou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], advokátska kancelária, [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], v mene ktorej koná advokát [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 282/2015 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. novembra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 282/2015 (ďalej len „napadnuté konanie“) v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. III. ÚS 421/2020-36 zo 16. februára 2021 (ďalej len „skorší nález“).

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou z 22. júna 2015 domáhala na okresnom súde zaplataenia tam špecifikovanej sumy s príslušenstvom z titulu neuhradenej faktúry. Okresný súd rozsudkom z 13. novembra 2018 zaviazal žalovaného, aby sťažovateľke zaplatil požadovanú sumu s príslušenstvom. Krajský súd v Bratislave uznesením zo 17. júna 2020 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Na základe v poradí prvej ústavnej sťažnosti sťažovateľky rozhodol ústavný súd skorším nálezom o porušení jej práv podľa ústavy, listiny a dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Súčasne bol ústavným súdom vyslovený príkaz, aby okresný súd konal vo veci bez zbytočných prieťahov.

II. Argumentácia sťažovateľky

3. V podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľka argumentuje, že postup okresného súdu je stále neefektívny a nesústreďený. V napadnutom konaní nebolo ani po 7 mesiacoch od právoplatnosti skoršieho nálezu právoplatne rozhodnuté. Napriek tomu, že okresný súd 26. októbra 2021 meritórne rozhodol, rozsudok nebol sťažovateľke doručený a konanie nie je skončené ani v otázke náhrady trov konania. Sťažovateľka poukazuje na skutočnosť, že dĺžka napadnutého konania predstavuje ku dňu podania tejto v poradí druhej ústavnej sťažnosti 7 rokov a 5 mesiacov.

4. Podľa sťažovateľky ide o opakované prietahy, ktorých sa okresný súd dopustil, pričom nejde o obzvlášť zložitý právny spor, ale o bežnú vec, ktorá je súčasťou štandardnej agendy všeobecných súdov. Z tohto dôvodu *„nemôže byť ospravedlnené absolútne nekonanie, ľahostajnosť a nezáujem, aký preukazuje“* okresný súd v napadnutom konaní aj v období po právoplatnosti skoršieho nálezu. Sťažovateľka uviedla, že v spore bola aktívna, stanovené lehoty vždy dodržala a svojimi úkonmi nespôsobila žiadne prietahy. Pre sťažovateľku má výsledok sporu značný význam ekonomický, ako aj satisfakčný a pre *„extrémnu zdĺhavosť neefektívneho a nesústreďeného vedenia“* napadnutého konania sa nepriaznivý dopad na sťažovateľku a jej vieru v súdny systém a spravodlivosť ešte viac negatívne prehľbuje. Pretrvávajúci stav právnej neistoty žiada sťažovateľka kompenzovať aj priznaním finančného zadosťučinenia v sume 1 140 eur a požaduje tiež náhradu trov konania pred ústavným súdom.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

6. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (napr. II. ÚS 26/95). Pri výklade tohto základného práva si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť a ich namietané porušenie možno preskúmať spoločne (IV. ÚS 90/2010, I. ÚS 190/2019, II. ÚS 27/2020).

7. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je námietka porušenia jej označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní, ktorý je podľa jej názoru aj po právoplatnosti skoršieho nálezu neefektívny a nesústreďený, spôsobujúci opakované prietahy.

8. Pri ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zjavná neopodstatnenosť sťažnosti môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietahoch (napr. II. ÚS 93/03, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 434/08, I. ÚS 210/2018), prípadne ak argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali

v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 192/2015).

9. V posudzovanej veci skorší nález nadobudol právoplatnosť 16. marca 2021. Ústavný súd vlastným prieskumom zistil, že po vrátení súdneho spisu 17. júna 2020 sudca okresného súdu ešte 27. novembra 2020 nariadil pojednávanie na 4. marec 2021. Toto pojednávanie bolo na základe všeobecne známej pandemickej situácie a v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu v znení neskorších predpisov zrušené. Po uvoľnení opatrení v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19 bolo okresným súdom 6. mája 2021 nariadené vo veci pojednávanie na 13. júl 2021. Pojednávanie sa riadne uskutočnilo, bol vykonaný výsluch strán sporu a pojednávanie bolo odročené na 26. október 2021. Na pojednávaní 26. októbra 2021 bol v merite veci vyhlásený rozsudok. Písomné vyhotovenie rozhodnutia bolo v zákonom stanovenej lehote vypracované a následne 25. novembra 2021 doručené stranám sporu do elektronickej schránky ich právnych zástupcov.

10. Ústavný súd viazaný sťažovateľkou namietaným obdobím nečinnosti okresného súdu a skutkovým stavom ku dňu podania ústavnej sťažnosti konštatuje, že od právoplatnosti skoršieho nálezu do podania ústavnej sťažnosti uplynulo 8 mesiacov, čo v okolnostiach prejednávanej veci nemožno *ipso facto* považovať za obdobie, ktoré by bolo spôsobilé vyvolať prietahy v napadnutom konaní s prívlastkom zbytočné. V posudzovanom období ústavný súd nečinnosť ani neefektívnu činnosť okresného súdu nezistil. Postup okresného súdu bol aj s prihliadnutím na mimoriadnu pandemickú situáciu na území Slovenskej republiky a jej vývoj primeraný a bez prietahov. Ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľka neuviedla žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by svedčili o tom, že doterajší postup okresného súdu v období po právoplatnosti skoršieho nálezu dosahuje intenzitu potrebnú na vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľky, a to najmä preto, lebo okresný súd už vo veci v čase podania ústavnej sťažnosti rozhodol.

11. Doterajšia dĺžka napadnutého konania pred okresným súdom po právoplatnosti skoršieho nálezu vzhľadom na už uvedené nemá takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľky, preto ústavný súd jej ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

12. Pretože ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

13. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti okresného súdu v ďalšom priebehu konania sa sťažovateľka môže obrátiť na ústavný súd s novou ústavnou sťažnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu